

Powierzchnie Riemanna

W Jakimowicz

J Rudzik

K Szymański

Zima 2025/26

Spis treści

15.10.2025	Definicja powierzchni Riemanna	1
1.	Dziedzina funkcji $\sqrt{z}$	1
2.	Definicja powierzchni Riemanna	2
1	Wprowadzenie do kohomologii de Rhama	3
12.11.2025	1-formy	3
05.11.2025	2-formy	4
1.	Całka	4
2.	Kohomologie de Rhama	6
3.	kohomologie de Rhama o zwartym nośniku	8
12.11.2025	Zespolone formy różniczkowe	11

15.10.2025 Definicja powierzchni Riemanna

Zaczynamy od pytania "jakie przestrzenie mogą być dziedzinami funkcji holomorficznej?" W pierwszej kolejności poznajemy

1. otwarty podzbiór płaszczyzny zespolonej, $U \subseteq \mathbb{C}$,
2. otwarty podzbiór sfery Riemanna, $U \subseteq \overline{\mathbb{C}}$.

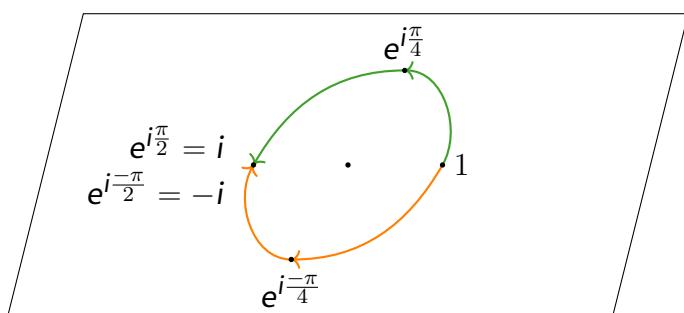
Nie jest to jednak satysfakcjonująca nas odpowiedź.

1. Dziedzina funkcji $\sqrt{z}$

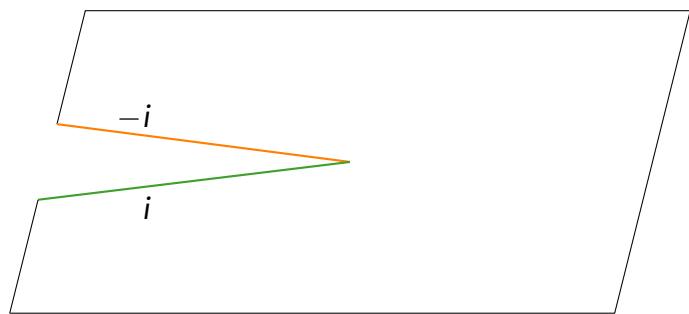
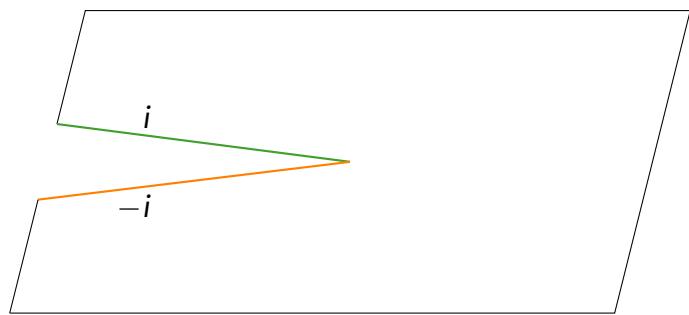
Rozważamy teraz konkretną funkcję,

$$f(z) = \sqrt{z} = \sqrt{R}e^{i\theta/2}.$$

Wydaje się, że na $\mathbb{C}$ potrafimy znaleźć pierwiastek dla dowolnej liczby z . Jest to złudna uciecha, gdyż prowadzi nas do problemu z jednoznacznością. Wydaje się, że jeśli zacznijemy od $z = 1$ i będziemy szli po okręgu jednostkowym zgodnie ze wskazówkami zegara i przeciwnie do wskazówek zegara to po połowie obrotu powinniśmy dojść do tej samej wartości pierwiastka. Tak jednak nie jest:

Rozwiązaniem tego problemu jest wzięcie dwóch kopii $\mathbb{C}^*$, rozcięcie ich wzduż prostej $\mathbb{R}_-$, zdefiniowanie $\sqrt{z}$ na dwa różne sposoby na każdej i sklejenie ich na krzyż tak, aby i było sklejone z i , a $-i$ z $-i$ (kolory).

Na tej powierzchni $\sqrt{z}$ jest określony jednoznacznie.

2. Definicja powierzchni Riemanna

1. Wprowadzenie do kohomologii de Rhama

12.11.2025 1-formy

05.11.2025 2-formy

E - przestrzeń liniowa,

$$\bigwedge^2 E^* = \{B : E \times E \rightarrow \mathbb{R} : \text{dwuliniowe, } B(e, f) = -B(f, e)\}$$

Kiedy $\dim(E) = 2$ to $\dim(\bigwedge^2 E^*) = 1$.

Dla $\alpha, \beta \in E^*$ definiujemy $\alpha \wedge \beta \in \bigwedge^2 E^*$

$$(\alpha \wedge \beta)(e, f) = \alpha(e)\beta(f) - \alpha(f)\beta(e)$$

Jeśli $E = T_p\Sigma$ to $E^* = T_p^*\Sigma$ i $\bigwedge^2 T_p^*\Sigma = \bigwedge^2 E^*$ dla współrzędnych (x, y) mamy $dx, dy \in T_p^*\Sigma$ i

$$dx \wedge dy \in \bigwedge^2 T_p^*\Sigma$$

jest bazą

gładka 2-forma ω na Σ to

$$\begin{aligned} \omega : \Sigma &\rightarrow \bigwedge^2 T^*\Sigma = \bigcup_{p \in \Sigma} \bigwedge^2 T_p^*\Sigma \\ \omega(p) &\in \bigwedge^2 T_p^*\Sigma \end{aligned}$$

lokalnie we współrzędnych

$$\omega = f(x, y) dx \wedge dy = f(x, y) dxdy$$

$$[\omega](p) = f(x(p), y(p)) [dx]_p \wedge [dy]_p$$

Jak wygląda zmiana współrzędnych $(x, y) \rightarrow (x', y')$?

$$f(x(x', y'), y(x', y')) \left(\frac{\partial x}{\partial x'} dx' + \frac{\partial x}{\partial y'} dy' \right) \wedge \left(\frac{\partial y}{\partial x'} dx + \frac{\partial y}{\partial y'} dy \right) = f(x(x', y'), y(x', y')) \left(\frac{\partial x}{\partial x'} \frac{\partial y}{\partial y'} - \frac{\partial x}{\partial y'} \frac{\partial y}{\partial x'} \right) dx \wedge dy$$

1. Całka

Jeśli $\text{supp}(\omega) \subseteq U$, gdzie U jest zbiorem mapowym współrzędnych (x, y) to

$$\int_{\Sigma} \omega = \int_U \omega = \int_U f(x, y) dxdy$$

to nie zależy od wyboru współrzędnych na nośniku ω .

Ogólnie jeśli mamy ω o zwartym nośniku, $\omega \in \Omega_c^2(\Sigma)$, to możemy ten nośnik pokryć zbiorami mapowymi $\text{supp}(\omega) \subseteq \bigcup_{i \leq n} U_i$. Rozkład jedności: $\chi_i \in C_c^\infty(U_i)$ takie, że $\sum \chi_i = 1$.

$$\int_{\Sigma} \omega = \sum_i \int_{U_i} \chi_i \omega$$

Definicja 1.1: różniczka

$$d : \Omega^1(\Sigma) \rightarrow \Omega^2(\Sigma)$$

1. $\alpha_1 = \alpha_2 \implies d\alpha_1 = d\alpha_2$ na U
2. $ddf = 0$ dla $f \in C^\infty(\Sigma) = \Omega^0(\Sigma)$
3. $d(f\alpha) = df \wedge \alpha + f d\alpha$

lokalnie dla $\Omega^1(\Sigma) \ni \alpha = f dx + g dy$:

$$d\alpha = d(fdx) + d(gdy) = df \wedge dx + fddx + dg \wedge dy + gddy = (f_x dx + f_y dy) \wedge dx + ...$$

Twierdzenie 1.2: stokes

Σ - powierzchnia z brzegiem, $\alpha \in \Omega_C^1(\Sigma)$ wtedy

$$\int_{\partial\Sigma} \alpha = \int_{\Sigma} d\alpha$$

Dowód

rozkład jedności + rachunek w mapie

Zadanie: $f, g \in C^\infty(\mathbb{R}^2)$ czy istnieje $F \in C^\infty(\mathbb{R}^2)$ takie, że $F_x = f, F_y = g$?

jest na to konieczny warunek, bo $F_{xy} = f_y, F_{yx} = g_x$ a dla gładkich funkcji $F_{xy} = F_{yx}$.

innymi słowy pytamy czy istnieje F takie, że

$$dF = f dx + g dy = \alpha$$

TAK $\iff d\alpha = 0$.

$$\implies d\alpha = ddF = 0$$

$\iff$ krzywa γ idzie od $(0, 0)$ do $(0, y)$ i potem do (x, y) (**rysunek**) $F(x, y) = \int_\gamma \alpha = \int_0^x g(0, t) dt + \int_0^x f(t, y) dt$ co jeśli jest $\bar{F}$ (całka po krzywej ξ $(0, 0) - (x, 0) - (x, y)$)?

$$F - \bar{F} = \int_\gamma \alpha - \int_\xi \alpha = \int_{\gamma \cup -\xi} \alpha = \int_{\square} d\alpha = 0$$

można się przyczepić, że kwadrat nie ma gładkiego brzegu, ale jak go ugładzimy to wyjdzie to samo i to nam nie przeszkadza

policzyliśmy właśnie, że $H^1(\mathbb{R}^2) = 0$

2. Kohomologie de Rhama

$$\Omega^0(\Sigma) \xrightarrow{d^0} \Omega^1(\Sigma) \xrightarrow{d^1} \Omega^2(\Sigma)$$

$H^0(\Sigma) = \ker d^0 / \text{im } d^0$ $H^1(\Sigma) = \ker d^1 / \text{im } d^0$ $H^2(\Sigma) = \Omega^2(\Sigma) / \text{im } d^1$ wpierw będziemy się skupiać na H^1

Fakt 1.3

1. $H^1(\mathbb{R}^2) = 0$
2. $H^0(\Sigma) = \mathbb{R}^n$, gdzie n to liczba składowych spójnych Σ

Przykłady

1. Annulus (znany też jako pierścień kołowy) to obszar płaszczyzny zespolonej pomiędzy dwoma okręgami: $A = \{z \in \mathbb{C} : r \leq |z| \leq R\}$. Punkty na annulusie możemy parametryzować przy pomocy promienia oraz kąta (ρ, θ) .
Pokażemy, że

$$H^1(A) = \ker d^1 / \text{im } d^0 \neq 0,$$

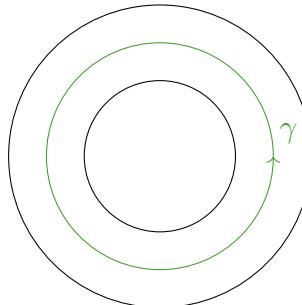
czyli wykażemy, że nie istnieje $F \in C^\infty(A)$ takie, że 1-forma $d\theta$ jest równa dF .

Rozważmy krzywą

$$\gamma : [0, 1] \rightarrow A$$

$$\gamma(t) = (r, 2\pi t)$$

zaznaczoną na obrazku.

Gdyby istniało $F \in C^\infty(A)$ takie że $d\theta = dF$ to wówczas

$$\int_{\gamma} d\theta = \int_{\gamma} dF = F(\gamma(1)) - F(\gamma(0)) = 0,$$

ale całka z $d\theta$ nie jest zerowa:

$$\int_{\gamma} d\theta = \theta(\gamma(1)) - \theta(\gamma(0)) = 2\pi - 0 = 2\pi.$$

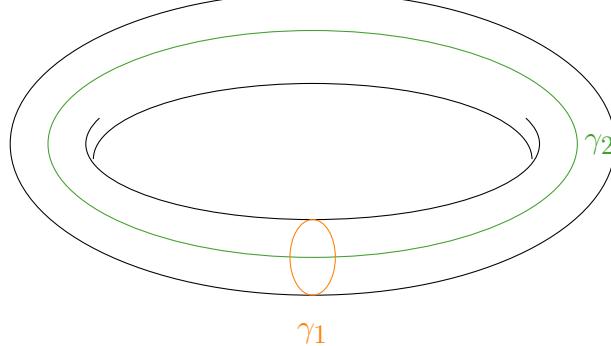
2. sfera S^2 (mapy: biegun półn U i półd V)

Niech $\alpha \in \Omega^1(S^2)$, $d\alpha = 0$, $d|_U = df_U$, $\alpha|_V = df_V$
 patrzmy jak $f_U - f_V$ się zachowuje na przekroju $U \cap V$

$$d(f_U - f_V) = d\alpha - d\alpha = 0 \implies f_U - f_V = c$$

dla $\Omega^0(S^2) \ni f = f_U \cup (f_V + c)$, $df = \alpha$
 czyli $H^1(S^2) = 0$

3. torus $T^2 = S^1 \times S^1$ myślimy o nim jak o dwóch współrzędnych kątowych θ i φ

$$\begin{aligned} \iota : H^1(T) &\longrightarrow \mathbb{R}^2 \\ \Psi & \qquad \qquad \qquad \Psi \\ \alpha &\longrightarrow (\int_{\gamma_1} \alpha, \int_{\gamma_2} \alpha) \end{aligned}$$

ι jest dobrze określona, bo

$$\iota(df) = (\int_{\gamma_1} df, \int_{\gamma_2} df) = (0, 0)$$

ι jest epimorfizmem, bo $\iota(d\theta) = (1, 0)$ i $\iota(d\varphi) = (0, 1)$ ι jest monomorfizmem, bo jeśli $d\alpha = 0$ to $\int_{\gamma_1} \alpha = \int_{\gamma_2} \alpha = 0$. Niech $\alpha = Pd\theta + Qd\varphi$

$$0 = \int_{\gamma_1} \alpha = \int_0^{2\pi} P(\theta, \varphi) d\theta$$

dla $\varphi \in \mathbb{R}$

$$f(\theta, \varphi) = \int_0^\theta P(\xi, \varphi) d\xi$$

$f_\theta = P$ popatrzymy na zmodyfikowane α ,

$$\bar{\alpha} = \alpha - df = \bar{Q}d\varphi$$

$$0 \int_{\gamma_2} \bar{\alpha} = \int_0^{2\pi} \bar{Q}(\theta, \xi) d\xi$$

czyli $g(\theta, \varphi) = \int_0^\varphi \bar{Q}(\theta, \xi) d\xi$ czyli $g_\varphi = \bar{Q}$

ZDJECIE

ćwiczenia: policzyć H^1 dla

- $S^1 \times \mathbb{R}$
- powierzchni genusu 2
- powierzchni genusu g

3. Kohomologie de Rama o zwartym nośniku

Σ bez brzegu (zorientowana bo Riemannna)

$H_c^*(\Sigma)$ kohomologie de Rama o zwartym nośniku zamiast Ω^* używamy Ω_c^*

$$\int_{\Sigma} : H_c^2(\Sigma) \rightarrow \mathbb{R}$$

Fakt 1.4

odwzorowanie wyżej jest izomorfizmem
(Σ spójna, zorientowana, bez brzegu)

Dowód

$\int_{\Sigma}$ jest na

różnowartościowość:

$$\Sigma = \mathbb{R}^2$$

niech $\omega \in \Omega_c^2(\mathbb{R}^2)$, $\int_{\mathbb{R}^2} \omega = 0$

$\omega = R(x, y) dx dy$, $R \in C_c^\infty(\mathbb{R}^2)$

$r(x) = \int_{-\infty}^{\infty} R(x, y) dy$ ψ to pomocnicza bump funkcja ($\int_{\mathbb{R}} \psi(t) dt = 1$)

$\bar{R}(x, y) = R(x, y) = r(x)\psi(y)$

$$\int_{\mathbb{R}} \bar{R}(x, y) dy = 0$$

$$P(x, y) = \int_{-\infty}^y (R(x, t) dt$$

$P_c^\infty(\mathbb{R}^2)$, $P_y = \bar{R}$

$$Q(x, y) = \psi(y) \int_{-\infty}^x r(t) dt$$

$Q \in \Omega_c^\infty(\mathbb{R}^2)$, $Q_x(x, y) = \psi(y)r(x)$

$$R(x, y) = \bar{R}(x, y) + r(x)\psi(y) = P_y + Q_x$$

$$\omega = d(-Pdx + Qdy)$$

Niech Σ dowolna, $\text{supp } \omega \subseteq K$ zwarty $\subseteq U_1 \cup U_2 \cup \dots \cup U_n$ mapowe

zrobimy indukcję względem n

$$U = U_1, V = U_2 \cup \dots \cup U_n$$

dobieramy f, g tak, że $f \in C_c^\infty(U)$, $g \in C_c^\infty(V)$, $f + g = 1$ na K

$$I = \int_{\Sigma} f\omega = - \int_{\Sigma} g\omega$$

weźmy $\tau \in \Omega_c^2(U \cap V)$, $\int_{\Sigma} \tau = 1$

$$f\omega - I\tau = d\alpha \text{ w } U$$

$$g\omega + I\tau = d\beta \text{ w } V$$

$$\omega = f\omega + g\omega = d\alpha + d\beta$$

Niech γ będzie pętlą w Σ , wtedy $I_\gamma : H^1(\Sigma) \rightarrow \mathbb{R}$, $\alpha \mapsto \int_{\gamma} \alpha$

$\theta \in \Omega_c^1(\Sigma)$, $d\theta = 0$ to $J_\theta : H^1(\Sigma) \rightarrow \mathbb{R}$, Σ bez brzegu,

$$\alpha \mapsto \int_{\Sigma} \theta \wedge \alpha = \int -d(f\theta) = \int_{\partial\Sigma} f\theta = 0$$

Twierdzenie 1.5

$$\forall \gamma \exists \theta I_\gamma = J_\theta$$

Dowód

rozcinam krzywą zbiorami mapowymi na każdym przecięciu dwóch zbiorów mapowych (poza pierwszym) wybieram dyszczek D_i

dobieram $\omega_i \in \Omega_c^2(D_i)$, $\int_{D_i} \omega_i = 1$

$$\omega_{i+1} - \omega_i \in \Omega_c^2(U_i)$$

całka po tym jest zero, więc $\omega_{i+1} - \omega_i = d\theta_i$, $\theta_i \in \Omega_c^1(U_i)$

$$\theta = \sum \theta_i$$

$$d\theta = \sum d\theta_i = \sum (\omega_{i+1} - \omega_i) = 0$$

pozostaje $J_\theta = I_\gamma$ ORBAZEK

Pokażemy, że $I_\gamma = I_\theta$: weźmy $\alpha \in \Omega^1(\Sigma)$, $d\alpha = 0$ BZO: $\alpha|_{D_i} = 0$ $\alpha|_{D_i} \in \Omega^1(D_i)$, $d\alpha = 0 \implies \exists g_i \in \Omega^0(D_i)$ i $dg_i = \alpha$ wybieram $\chi_i \in \Omega_c^0(D_i)$, $\chi_i \equiv 1$ na $\gamma(t_i) \in D'_i \subseteq D_i$

$$\alpha \rightarrow \alpha - d(\chi_i g_i) \equiv 0 \text{ na } D_i$$

$$[\alpha] = [\alpha - d(\chi_i g_i)] \in H^1(\Sigma)$$

$$\alpha|_{U_i} = df_i, f_i \in \Omega^0(U_i) \text{ bo } H^1(U_i) = 0$$

$$\int_{\Sigma} \theta_i \wedge \alpha = \int_{\Sigma} \theta_i \wedge df_i = \int_{\Sigma} -d(\theta_i \cdot f_i) + \int_{\Sigma} d\theta_i f_i \text{ pierwsze ważne przejście to reguła Leibniza}$$

ze Stokes mamy że pierwszy składnik jest 0

$$\int_{\Sigma} d\theta_i \cdot f_i = \int_{\Sigma} f_i d\theta_i = \int_{\Sigma} f_i \omega_{i+1} - f_i \omega_i = \int_{D_{i+1}} f_i \omega_{i+1} - \int_{D_i} f_i \omega_i$$

$$\alpha|_{D_i} = 0 \implies f_i|_{D_i} = \text{const}$$

$$\int_{D_{i+1}} f_i \omega_{i+1} - \int_{D_i} f_i \omega_i = f_i(\gamma(t_{i+1})) - f_i(\gamma(t_i)) = \int_{\gamma|_{[t_i, t_{i+1}]}} df_i = \int_{\gamma|_{[t_i, t_{i+1}]}} \alpha$$

12.11.2025 Zespolone formy różniczkowe

Zadanie z listy: $H^1(\Sigma) \ni [\alpha] \neq 0 \implies \exists$ pętla γ taka, że $I_\gamma([\alpha]) = \int_\gamma \alpha \neq 0$

Twierdzenie 1.6

Σ - zwarta powierzchnia bez brzegu

$$H^1(\Sigma) \times H^1(\Sigma) \ni ([\theta], [\alpha]) \mapsto \int_\Sigma \theta \wedge \alpha \in \mathbb{R}$$

jest formą 2-liniową, antysymetryczną, niezdegenerowaną ($\implies 2|\dim(H^1(\Sigma))|$)

Pytanie: czy $S^1 \cong T^2$? gdyby tak to byłby dyfeomorfizm, to H^1 byłoby takie same, ale tak nie jest ($H^1(S^1) = 0, H^1(T^2) = \mathbb{Z}^2$)

Zespolone formy różniczkowe

Σ - powierzchnia Riemanna

potrzebujemy zespolonej powierzchni kostycznej/zespolone 1-formy

$$T_p^*\Sigma = \text{Hom}_{\mathbb{R}}(T_p\Sigma, \mathbb{R})$$

$$T_p^*\Sigma^{\mathbb{C}} = \text{Hom}_{\mathbb{R}}(T_p\Sigma, \mathbb{R})$$

$$f^\infty(\Sigma, \mathbb{C}) \rightarrow (df)_{pp}^* \Sigma$$

np. lokalnie $z = x + iy$ $d(x + iy) = dx + idy := dz$

$$\Omega_{\mathbb{C}}^1(\Sigma) = \text{gładkie cięcia } T^*\Sigma^{\mathbb{C}} = \bigcup_{p \in \Sigma} T_p^*\Sigma$$

sprzężenie $\omega \in \Omega_{\mathbb{C}}^1$ to $\bar{\omega} \in \Omega_{\mathbb{C}}^1$ t, że $\bar{\omega}(p) = \overline{\omega(p)}$

Przykład

$$\omega = a + bi, a, b \in \Omega_{\mathbb{R}}^1(\Sigma), \bar{\omega} = a - ib$$

Definicja 1.7

zespolona struktura na rzeczywistej p.liniowej V to $\mathbb{R}$ -liniowe $J : V \rightarrow V$ takie, że $J^2 = -Id$

(V, J) to struktura zespolona na p.lin. V : $(a + bi)v = av + bJv$

Fakt 1.8

na $T_p\Sigma$ istnieje jedyna struktura zespolona J taka, że $f : \Sigma \rightarrow \mathbb{C}$ jest holomorficzna w p
 $\iff df_p : (T_p\Sigma, J) \rightarrow \mathbb{C}$ jest $\mathbb{C}$ -liniowe
w mapie $J[\alpha]_p = [p + i(\gamma - p)]_p$

Dowód

ćwiczenie

Fakt 1.9

Niech (V, J) będzie jak wyżej, $A : V \rightarrow \mathbb{C}$ $\mathbb{R}$ -liniowe
A zapisuje się jednoznacznie jako suma $\mathbb{C}$ -liniowego A' i $\mathbb{C}$ -antyliniowego A''
 $A'(Jv) = iA'(v)$
 $A''(Jv) = -iA''(v)$

Dowód

$$A'(v) = \frac{1}{2}(A(v) - iA(Jv))$$

$$A''(v) = \frac{1}{2}(A(v) + iA(Jv))$$

rozkład z faktu daje rozkłady

- $T_p^*\Sigma^{\mathbb{C}} = T_p^{*\prime} \oplus T_p^*\Sigma''$

- analogicznie $\Omega_{\mathbb{C}}^1$

- rozkład d :

$$\begin{array}{ccc} \Omega^{0,1} & \xrightarrow{\partial} & \Omega_{\mathbb{C}}^2 \\ \bar{\partial} \uparrow & & \bar{\partial} \uparrow \\ \Omega_{\mathbb{C}}^0 & \xrightarrow{\partial} & \Omega^{1,0} \end{array}$$

- we współrzędnych $z = x + iy$

$dz = dx + idy$ jest $\mathbb{C}$ -liniowe

$d\bar{z} = dx - idy$ jest $\mathbb{C}$ -analityczne

$\alpha dz \in \Omega^{1,0}, \beta d\bar{z} \in \Omega^{0,1}$, gdzie $\alpha, \beta : \Sigma \rightarrow \mathbb{C}$ są gładkie, niekoniecznie 0

dla $f : \Sigma \rightarrow \mathbb{C}$ (C^∞ , niekoniecznie O)

$$df = f_x dx + dy = f_x \frac{dz + d\bar{z}}{2} + f_y \frac{dz - d\bar{z}}{2} = \frac{1}{2}(fx - ify)dz + \frac{1}{2}(\dots)\bar{d}$$

Równania Cauchy'ego-Riemanna $\bar{\partial}f = 0$ - wtedy $df = \partial f = f'(z)dz$

$d : \Omega^1 \rightarrow \Omega^2$ są dwie możliwości

- $d(Ad\bar{z}) = \frac{\partial A}{\partial z} dz d\bar{z} = \partial(Adz)$

- $d(\alpha dz) = \frac{\partial \alpha}{\partial z} dz d\bar{z} = \bar{\partial}(\alpha dz)$ i analogicznie dla $\beta d\bar{z}$

Definicja 1.10

Forma typu $(1,0)$ jest holomorficzna jeśli jej $\bar{\partial} = 0$ (jeśli jej $d = 0$) (lokalnie αdz z holomorficzną α)

Jeśli $S \subseteq \Sigma$ jest podpowierzchnią zwaną z brzegiem, α jest holo 1-formą to $\int_{\partial S} \alpha = 0$ (Stokes/Cauchy) (dla holo α $d\alpha = 0$)

Laplasjan

$$\Delta = 2i\bar{\partial}\partial : \Omega^0 \rightarrow \Omega^2 \quad \Delta f = 2i\frac{1}{2}(\partial_x + i\partial_y)\frac{1}{2}\partial_x - i\partial_y)fd\bar{z}dz = -(\partial_x^2 + \partial_y^2)f dx dy$$

Definicja 1.11

f jest harmoniczna $\iff \Delta f = 0$

jeśli f jest holomorficzna to $Re f, Im f$ są harmoniczne

tutaj rachunek

lokalnie: harmoniczna $\varphi = Re f$ dla pewnej holomorficznej f

Dowód

$$A : i\bar{\partial}\varphi + \overline{i\bar{\partial}\varphi} \in \Omega_{\mathbb{R}}^1$$

$$0 = \bar{\partial}\partial\varphi \implies dA = 0$$

o juzunku sie jasno rozpisal

zasada maksimum - harmoniczna nie osiąga max w żadnym punkcie dziedziny czy cos
kohomologie dolbeault obrazki

w jaki sposób się kohomologie przydają żeby konstruować holomorficzne funkcje

Fakt 1.12

Na zwartej powierzchni Riemanna istnieje niestała funkcja meromorficzna

strategia:

zaczynamy na dyszczku i próbujemy robić kontynuacje, obrazek

dobieramy $\beta \in \Omega^0_c(U)$ która jest równa 1 w pobliżu zera

jak mi się nie chce